

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

A Ante S

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

ate: quā cōdidit Ascantus Ence fili. Est et lac Alca
 ni: vñ ipsa regio Ascantia: vñ scribit Sira. lib. xii. que
 gemina est: altera phrygia altera mysiē.
Ascendo dis. ex ad et scando. sed o abicitur: significat
 sursum siue ad aliquid scando. Hinc ascensio et ascen
 sus: pascendendi actus. Ascensiones etiam sunt que a
 grecis syncatatheses: he sunt sine quibus: multa com
 prehendi et percipi sensibus nō possunt: nec memo
 ria quoq; nec noticiē rerū: nec artes sine ascensioe cō
 stare possunt. Per ascensionē etiā cognita approba
 mus. Ascensiones has siue approbationes voluntari
 as esse scribit Bell. hericq; hōim arbitratu: quib; vñ
 noscunt dijudicantur.
Asclepiades nomen historici cypry: qui fuit tēpe quo
 Pygmalion regnabat in oriente: quo etiam tempo
 re scribit eum carnā nō fuisse. Alius fuit pbs cecus:
 quē ferat (vt Luce. lib. v. Tuf. ait) Cū quidā quereret
 quid ei cecitas attulisset: respōdit vt puer vno es
 set comitator. fuit et ali; Asclepiades pūssēs me
 dicus: qui lapsu scalaz interit; fuit et alius Asclepi
 a des: a quo carmē asclepiadē dicitur est.
Ascite arabes dicitur sunt ab viribus: quos greci Ascos
 vocant: qm̄ bubulos: vt Plim; inquit; vites binos
 sternētes: pyratice exerceant.
Ascra: vicus Boetie in aspero et sterili loco in dextera
 parte Heliconis Heliodi patria. De Heliodo mul
 ta scribunt greci: et quo pacto fuerit interfectus Plu
 tarchus in symbolis lib. v.
Ascia cū cōpost. ab ascandēdo: carpentariōz instrumē
 tum est. Quō dmi. est asciola.
Ascio as. ascia cedo: quo verbo vñs ē pater me Aug;
 super psal. Et si adduc nodosā z caruū z corit colum:
 et q; dolet: asciet; deplānet; z possit venire ad aliqua
 fabricā vñs humani.
Asia sine c. nomen est tertie partis orbis quo ad nume
 rā. Mā quo ad magnitudinē dimidia reperit. Est au
 tē duplex: maior scz z minor: qua Phrygia et Lycia
 cōcludit. Alij diuidunt eā: vt vnā cōcludat ab oriente
 Phrygia z Lycia: altera ab oriente determi
 net Armenia minor. Dicitur et aut Asia ab asia nym
 pha oceanū z Tethyos filia Japeti coniuge: siue ab
 Asia manē Lydi filio. Ab Asia fit asius a. um: qz vt
 Pūca. inquit: in multis puinciaz nominib; filia sunt
 deriuatiua pūctiuis z appellatiua: pūcti: vt Ital; p;
 pūcti est et gentile. Similiter Dananus latinus: hispa
 nus: scilicet et scianus. Itē Astanus a. um. asiaticus
 a. um. que inuicē p possessiuis pferri pnt. Proprie
 autē Asius et asiaticus possessiua sunt: hūis et Asia
 inueniant: vt Scipio asiaticus: qui vicit Asia. Asia
 nus dō gentile. Est z Asia nomē paludis in Dystra
 ppe Caytron flumiū: cui; prima pducit. Cūq; Jāra
 vias pelagi volucres et que asia circū. Al; corrupit:
 vt Europa atq; asia pullus.
Ascribo is. ex ad z scribo: sed o abicitur: significat adiun
 go. Unde ascripti dicebant qui in colonias noia de
 dissent: vt ceteris coloniis adderent. Itē ascripti mili
 tes: qui suppleendis legionib; ascribebant: quos etiā
 accensos dicebant: qz ad legionū censum essent ascri
 pti. Et velatos: qz veluti inermes sequebant exerci
 tū. Et ferentarios: qz de fundis lapidibus ptiari ea
 mō ferrent que in hostes iacerent. Et rotarios: qz id
 hōim genus ante q; acies cōtrent in modū rotatis tē
 pestatis dimicarent. Est z ascribere: tribuere z impu
 tare. Luce. Mēq; em̄ mibi negligentiam velim ascri
 bere. Sed hec magis per translationē: cū; apue ascri
 bere sit iura scribere.
Ascripticius: qui ad aliquā rē ascriptus est: vel q; ex nu
 mero eoz est qui se in alteri; impēriū dederunt.
Asecreto vel a secretis: qz est soci; secretoz piliari.
Astella potest esse dimi. ab astia. Sed et locus sub bra

chūs concauus astella vocat; siue astilla. Tñ est illud:
 Abscōdit piger manū sub astella.
Aston: noctuarū gen; maximū: quos greci qñq; scopas
 vocant. Aliqñ nycticozaces. i. vlylas: z qñq; otos q;
 si auritas: qm̄ plumeas z emittētes habēt aureas.
Astus pe. p. grece estrus a sono vocis vulgo taban;
 dicit. Cūq; est lucus silari circa ilicibus virentē
 Plurim; alburnū volitās: cui nomē astilo Romanū
 est estru graū verrere vocātes: Asper acerba sonās;
 quo tota exterrita siluis diffūgit armenta.
Asylum cum yp silo: inceneratū templū est cōsecratio
 nis lege cōcessū: ab o pūctiua particula z σσ λ α α
 rapio/spolio/aufero violo vt. Alij sicut exponit Ser
 dicit asylum quasi asyron: qz inde extrahi null; pos
 set. Mā in id fugientes tuti erant: nec inde p vim ex
 trahi poterāt: quod prius athenienses: post Romu
 lus cōstruxit inter capitolium z palatium in sacro lu
 co quod quercetū dicit. Unde pedian;: Totus pls
 Romanoz a pncipio tres fuerūt tribus. Tacentis
 vna a Tacio rege. Ramnes altera a Romulo. Lu
 ceres altera a Lucumone siue a lupo: quē lucū Apy
 lum vocauerat Romulus. De hoc Cūq; lib. viij.
 Hinc lucū quem Romulus acer asylii reuoluit. Scri
 bit Lini. lib. xxxij. templū Apollinis delū fuisse asy
 lum: atq; sacra templa a grecis vocari asyla.
Astin;: aial notū: cui; fe. est astina: qd dantiū et ablatiū
 plurales z in is z in abus terminat. Diero. li. j. Re.
 De astinis qd nuditerit; pdidisti ne follicit; sis: qz in
 uentē sunt. Hinc astin; a. um: vt caro astinina.
Astinarius ria. riu. quod ad astinos pertinet: vt mola ast
Astinarius: qui astinos pascit vel cultodit. La. (naria.
 Ager qñ instruit. ccl. iugerū villicū: villicā operari
 os bubulos tres astinarium.
Astine es. pe. cor. opidū Achaie. Luca. lib. viij. Quas
 astine cautes: z quas cibus asperat vndas.
Asopus vel asopis penul. pdu. hūm; Achaie: ab asopo
 Egeie patre sic dicitur.
Astorus pe. pd. lafcu; pdigus/popino/belluo. Dar.
 Cuius astotos. i. lafcue/incontinenter. Astoria; pina
 tio/incontinentia/lupus. Lel. Cedere equidē vobis de
 bui: vt in tali astoria. i. lupi; pdigitalitate atq; nequitia
 artium nos vinceretis. εε εκκα σσ λ α
Aspera ra. rā: qd visu vel gustu vel tactu; alio ve sensu
 insuauē est. Aug;. Aspez discrepantiā cōiūctaz par
 tiū facit. Asperitate nāq; non gignit nisi inegalitas
 partiū: vt sit lōgiō: vna/altera inferior. Lene illud p
 prie videt ostēdere in quo positio partiū ita apte pa
 riliterq; digesta est: vt nulla earum mensura vterius
 emineat. Transfert et ad alia que dura sunt. Teren.
 Asperum pater hoc est aliud sodes para. Unde z p
 nocente qñq; capit. Cūq; Asper acerba tuēs. Et p
 iniquo. Idē. Lū aspera Juno. Li. in Tel. Donere z
 moneri pūū est vere amicitie: z alterum libere face
 re: nō aspere: alterū libenter accipere: nō repugnan
 ter. Huius dimi. est asperulus.
Asper nūmus videtur dici ab eo qz in asperitate cufus
 signatūq; est. Persius. Quid asper vrile nūmus ha
 bet. Sue. in Nero. Eregit; ingenti fastidio z acerbi
 tate nūmū asperū.
Aspero ras. asperum facio. Col. lib. ij. Junctis pariet
 modicis asserculis qui paulum for: matris gradib; as
 perantur: ne sint volantibus lubrici. Cūq; p coagu
 lum siue duz facio posuit lib. iij. Et glacialis byems
 aquilonib; asperat vndas. Hinc cōponit exaspero/
 qd est valde aspez facio. Diero. ad Heliod. Hōllē
 ocio manū durus exasperat capulus. Per trallatio
 nē. Quinq; Re verbis exasperauit.
Asparagus penul. cor. qz et asperis virguleis legatur.
 Dar. Hōllis in equoz ea: que creuit spina Rauē
 na. Hō erit in cultis gratior; asparagis. Sunt qui nō

ab aspitare sed a lingua chaldaea deducant: quia chal-
 dei asparagos appellant herbam que crescit in virguli-
 ta et in caule. **Asp** duo sunt genera portense et silue-
 stre. Sed incultum gratius est.
Aspergo gis. si. sum. ex ad et spargo: quasi ad aliquid
 spargo vel aliquantulum madefacio. **Plaut** in epi. **Ab-**
guttura peccati mihi ardens aspersit. **Virg** li. iii. **Be-**
oz. **Aut** recto assueti coluber succedere et vmbre **De-**
stia acerba bouum peccatis aspergere virus.
Aspergo inis. ra. mal. q. s. generis: gutta terre cruore
 permixta. **Str.** lib. vii. **Diras** aspergine latos **Du-**
rat agros. **Am.** **Et** cautes niuca rosar aspergine.
Aspergillum: instrumentum quo nos aquis sacris asper-
 gere solemus.
Asperno: aris. ab aspergo fit: significat recusatio iauer
 to non ignosco fastidio.
Aspernabilis: q. est dignus ut aspernet. **Gell.** **Nonnun-**
quam apud meism soleo res eiusmodi paruas qd. minu-
 tasq. et hominibus non bene eruditus aspernabilis.
Asphaltum latine dici potest tutamen: a verbo **asp** et
ph (quod est tucor. Quo nomine dicitur est lacus
Syrie in provincia que hactenus **Pentapolis** dicta
 fuit: sic dicitur: quia nihil viuum in eo submergit: vni
 mortuum mare ad historicos nominat. **Asphaltum** etiam
 bitumen dicitur.
Aspicio is. ex ad et spicio. e in i. mutata: **Quis** **Disce-**
aspicio compositum dicit. **Carro** enim habet **Specta-**
re dicitur ab antiquo: quo etiam **Terminus** vsus est. **Tos**
epulo postquam spicere: et quod in auspiciis distributum
 est: qui habent speculationem quam non habebant: et quod
 in auguris etiam nunc augures dicunt aues scipere.
Consuetudo quoque propositio verbi coniuncta fuit etiam
 am feruat: ut aspicio: conspicio: despicio: respicio: sic
 alia. In quo spico: quod spectare volo. **Hinc** **specula**
 et **speculum**: quod in eo specimus imaginem. **Festus** quoque
 ait: **Aspiciu** ab aue spicienda. **Ma** quod nos cum pro-
 positione dicimus aspicio: apud veteres dicebat **spe-**
cio: quod naturaliter spei spectrum facit: quod spicio
 facere non potest: cuius lupino legitime ex analogia
specio frequentatiuum format: unde **expecto** et **respe-**
cto: et alia hmoi sunt composita. **De** **terea** deriuata
 nomina: **specula** et **specimen** non solum spicio
 significatione pre se ferunt: sed etiam analogia eius ser-
 uant: **natura** ipsi specimen redoler: ut apud **Plau-**
in **Casti** ostenditur. **Ma** **camici** an inimici sibi imago
Alcesime mihi scia: nunc specimen spectat: nunc cer-
 tamen cernitur. **Spicus** et **spica**: **spiculum** et **specil-**
le: **quis** cum spicio quandam similitudinem habeant: non
 tamen significatione si pro video sumitur gerunt: nec
 illo pacto attingunt. **Diros** igitur cum **Disce-**
aspici ferunt cum in denominatiuis dixerit. **Am-**
plici quod in vsu non est spicio is. **specula** et **speculum**
 per synecopam cum euphonia causa. **Et** paulo infra. **As-**
spicio is. vel a specie specimen. **Est** autem aspiciere ad
 aliquid oculos intendere. **Plau.** in **Asi**. **Si** que alium
 aspererit cetera continuo fiet.
Aspecto as. sepe aut stre aliquid intueor. **Plau.** in **Am.**
Equum aspectat: obseruabo quam rem agat.
Aspectus us. sumit. p. visu intuitu cuiuscumque animalis:
 ut horridus aspectu. i. visu horribilis: et qui effugiem
 habet horrida. **Transferretur** etiam ad inanimata. **Plu.**
Disrupta rupes et aspectu horrida.
Aspiro ras. penul. pducta: ex ad et spiro: sed d. abicit.
Et que aspirare significat afflare. **Virg.** **Aspirant**
aure in noctem. **Per** translationem sumitur pro ole-
re. **Ambro.** super **Lucam**. **Boni** odorem sanctificati-
 onis aspirant. **Interdum** p. auxilium prebere: **fauere.**
Virg. **Aspirat** primo spiritu intentu esse: ut **Sci-**
pio aspirat ad consularu. **Interdum** pro iungere: iu-

sta accedere seu pro tangere. **Gel.** libro. i. **Ad** horum
 autem sinceritatem veritatemque verborum an aspirare
 rit cecilius consideremus. **Lice.** **Treba.** **Quia** etiam
 accessit ab eo ad quem ceteri non proper eius sup-
 bia: sed propter occupationem aspirare non possunt: et it
 quando significat inuadere seu quasi ad aliquid ire:
 ut de diuo **Sincenio** legitur. **Lu** apud **Leptaraugusta**
 nam ciuitate **Dariano** cuidam pignori sciendi in **Chri-**
stianos rabies aspirasset et ce. **Lice.** **Aliter** nunquam
 (inquit) aspirant ad curiam.
Aspis idis. serpens paruus qui veneno suo queque viuentia
 cocite occidit: ous gignit ex quibus filii procreantur.
Sunt autem plures aspidum species disparatas effectus
 ad nocendum: ut scribit **Solinus**. **Appellatur** somni-
 culosa aspis: quod somnum legiferum percussis immitat.
Est et nomen insule. **pro** **cycladas.** **Sunt** et alig hoc no-
 mine in **Lycia** et **Licia.** **Est** et nomen vrbis que a **lati-**
nis **clypea** dicitur. **Sir.** **In** **clypea** specie curuatis turri-
 bus aspis. **Str.** **Lofura** insula est ante aspidem **sira**
carthaginensem vrbis: qua clypea vocant.
Asportare: quasi bin alio portare. **Quis** contrarium
 est importare: quod est aliunde huc portare.
Asa nomen regio iudeorum: qui nonnullas vrbes in iu-
 dea condidit.
Asaradus: vltim affricorum rex et **Senacherib** filius.
Asarius numus: siue genus poderis. **Yosephus** li. iiii.
Argenti asarii offerunt et vna drachma. **Plu.** **Quae**
 tuo: drachmis venderet asarius.
Assecia: ab assequendo nomen deductum: et significat eum
 qui deum sequitur: et qui omnibus imperis domino-
 rum adest: deo est prelo est: vel qui iuxta voluntatem
 alterius quid sequit. **Lui.** li. v. **Et** eo deuolui re: ut
 a: ut **patricius** aut **patricio** assecidit: **tribus** **ple-**
bis **sin.** **De** **ero** **Seru** **paternus** et **alumnus** et **formosus**
assecia et **purator** calamitrat honoratus est.
Assecro: comitatu assto. **Ude** in dictione **Deduco.**
Assequor: penul. corre. que si significat iuxta sequor. **Lu-**
ui lib. xxi. **Tantu** moratus dum **Eu** **nenes** cum
 classe assequeretur samum petere intendit. **Ude** in di-
 cione **Reuolu** aut **contat.** **Lice.** **Quado** p. ponit. **p**
acquiri **obtinere**: ut **hic** **assecro** est **maximas** **digni-**
tates. **Quis** p. equo siue attingo. **Lice.** **Nulla** parte
 videat tuorum merito assecutus.
Assentio tis. si sum. consentio: cuius significationis est
 et assentio. **Lact.** **Lui** opinio poeta **nos** **as**
st. **Lice.** lib. de repu. **In** quibus assentio: sollicitam
 et periculosam iustitiam non esse sapientis. **Hinc** **as-**
sentus pro consensu.
Assenso: q. alicui assentit. **Lice.** **Forcino.** **Quoridie** com-
 memorabam te vnum in ratio exercitu mihi fuisse assenso
Assento et assentariis: significat inuidiose et concili-
 liandae alicuius vitia: gratia effusus: et plerumque falso
 quempiam laudo.
Assero is. pe. cor. assensum: iuxta semino vel iuxta
 planto. **Lato** de re rus. **Arbores** facito: vbi bene ma-
 turate sint: vitisq. vti satis multe asserrantur: et sic vbi
 opus erit de arboze deiciant. **Assero** et **ris.** **asseru**
asseru: significat affirmo approbo. **Diero.** **ad** **Da-**
ma. **Primum** enim asserrunt eius fuisse peccatu: quod non
 rece dimiserit. **Interdum** significat approbatio attrabo
vendico. **Lui.** lib. iii. **D.** **claudia** clienti negociu de-
 dit: ut virginem in seruitute asserreret. **It** **ibi.** **Lu** **reuel-**
leretur **asseror** virginis a globo multorum. **Ubi** **asser-**
tor significat illum clientem deccurri qui virginem asserrere
 volebat in seruitute. **Terere** manu veteres dicebat
 comprehendere: cum eam comprehendebat in libertate. **Hinc**
asserere etiam pro tueri ac liberare seu in libertate re-
 stituere accipit. **Plu.** **Marco** suo comendabat me-
 moriam suam: orabatq. ut se ab iniuria obliuionis assere-
 ret. **Et** **asseror** de iudicio. **De** **As** **asseror** **venias** **la-**

affis pates. Quomodo dicitur desertor qui patriam in-

defensam relinquit / 7 quasi pitor est. Idem. Qui loquitur curios assero / 7 camillo. Asseres: tabule secciles dicitur ab assidendo: q admo- ueantur herantibus parietibus trabibusq. Huius no- minatu' singularis est assis asseris / sicut puluis pul- ueris. Pl. Gerulq asseribus cotabulare pauimen- ta oportet. Dinc asso as. de quo infra. Palladius se- minio genere vsus est cu ait: Asseres quereq cu escu- leis no misceant. Asserum structura coassatione vo- camus / 7 a tabulis tabulationem. Interdum asseres accipiunt p lignis quibus utebantur lecticarij. Sue. in Lali. Ad primu cumulum lecticarij cu asseribus accurrerunt. Huius dimi. Asseruli. De quo exem- plu habes in dictione Aspereo. Dicitur et assis is. Unde 7 dimi. assiculud. Col. lib. vii. Assib' robo: eis compingitur solu: nec exire alia parte. p'bidentibus aduersis assiculis. Carro posuit primitiuu. Aut ex assibus dentatis cu orbiculis: quod vocant p'ostenu penicum: in eo quis sedet et agit que trabat iumen- ta. Dinc sic assula diminutiua.

Assuero as. a seuerus deducit. Et est assueuere pro- pue inter ipsa argumeta. p'ationesq vim animi mo- tuq quasi quanda seueritate admiscere. Quin. Alce- ra ex assueuatione. p'atio est. Ego hoc feci: tu mihi hoc dixisti. Aliq' ponit p simplici iter affirmare.

Assio: perfecte scio / affirmo v' attribuo: vt apud Col. Aide in dictione L'assico.

Assico is. assiciu assiti. Ab assio et accusatiu post- datiuu semper ferme postulat. p' assumo / arrogo / ar- tribuo. Quin. lib. vii. Quo in genere ide precipue cu- stodiendu: ne id qd similitudinis gratia assicimus: aut obcurum sit aut ignotum. Tacit. lib. iij. Et illos: qui temere sapientia sibi nomen assueuerant: erroris stulticiaq damnaru. Aliq' assicere est aggregare / admiscere. Liu. lib. j. Ne quid diuini iuris patrios ritus negligendo / peregrino:q assicendo turbare- tur. Licet p' Archia. Quod si mihi a vobis tribui co- cedi p' sentia: perficia pfecto vt aulum lucinu no mo- no segregandu: cum sit cuius a numero autu: verum etiam si no esset / pueris assicendū fuisse. Hinc co- tratiu est desicco: qd cu ablatiuo semp costruit cu a- vel ab. Et vltra ablatiu aliq' habet actiu mediate ad. Et dissentio siue recedo 7 ab imperio: ducruq alteri- us subtraho / rebello desiccoq significat. Liu. lib. ij. Pignete a latinis ad romanos desicco. i. rebellauit. Pro dissentio Bell. posuit. Et rem Ceciliu no inco- siderate dixisse: neq temere a menadro atq a multo- ru opinionib' desicuisse. Pro recedo. Tac. li. iij. De sciuerunt a te / 7 abiecerunt lege tua.

Assido is. 7 assideo es. ambo habet penul. cor / amboq actiuus: 7 assedi assessu faciunt: quo 7 etia reliqua tem- pora sic similia sunt: vt no facile dignoscantur: sicut imperatiu: cu vtriq' asside faciat. Differu tamen inter se: q' assido sit qn assiso / assideo quasi assto. Assi- do semp cu motu est: 7 de loco ad locu quandoq ren- dit vt in quiete sit: vt si quis eat vt sedeat / moret / be- reat / quietat: siue stet apud aliquid. Aliq' etiam cu paruo motu: vt cu quis in pedes erectus sit est se- sum apud aliq' ponat hunc assidere / terriq' cougati- onis dicitur. De loco ad locu. Terent. in Deautio. ex- emplu ponit: vbi Denedem. ppter filu abitu anxi. Ebreneti ait: Do. nu reuertor ingituis animo pertur- bato atq incerto p' egritudine assido: accurrat serui foccos detrahunt. De stantibus do in pedes. Sal- ue Cicerone in senatu oratione cu habuisset / inquit. Sed vbi ille assedit Catilina / vt erat paratus ad dis- simulanda omnia demisso vultu / voce supplici postu- lare a patribus: ne quid de se temere crederent. Ci. i. fragmento academico 7. Et simul quidam in qua si

videf: sane istud quide inquit: sum em admodu infir- mus. Assideo aut' quasi iuxta sedeo sine motu et in loco semper est aut herens aut sedes apud aliquid. Diero. ad Aug. Du em languenti multo refoze al- sidemus. Cic. p' Planco. Hinc assidit / p hoc labo- rant. Plau. in Ru. Et fortunati sunt fabri ferraru q' apud carbones assident. De his duobus asside tim- peratio facientibus hoc erit exemplu. Duo hic su- mus. Ego sedeo / et dico platom no sedenti: Asside. Tum ab assido est. At si ambo sedemus: et plato as- surgere cupia velit: nolimq ego vt assurgat: dicam q' ei: Asside: tunc ab assideo fit. Et licet sedeo neutz sit: assideo tamen actiuu est fm Daisianu: nam assi- deo: facit passiuu. Salust. lib. iij. histo. Amiliumq assideri sine prelio audiebat. Verum Licero et Lic- ro. cum dario iunpere: sicut modo monstraū est. Si militet Plini. lib. xxij. Nos vidimus Agrippinam Claudij principis edere eo naualis preliu spectacula assidente et indutam paludamento auro ceptili sine alia materia. Assido etiam tercie cougationis. Sa- lu. in Jug. cum actio iunxit. Sed hiempsal qui min- mus ex illis erat / matura feror: etia antea ignobilita- tem Jugurthe despiciens: at herbalē dextra assedit / ne medius ex trib' quod apud Marmidas honoz du- cit Jugurtha foret. Videtur q' assedit significet iuxta se sedere fecit. Sed alio modo actiuu capitur: sicut si dicamus. Hiempsal at herbalem dextra adijt: ita bi- empsal at herbalē dextra assedit dicitur est: q' ita solu- do clarescit hiempsal ad at herbalē est iuxta at her- balem dextra sedet. Sic etiam fit in illo Salustij ex- emplo. Assideri sine prelio audiebat: id est iuxta oppi- dum amilium sederi audiebat. Hoc etiam ostendit si obssideo et circūssideo si soluunt: vt Obsideo pontē significat sedeo siue tunc circū pontē. In obsido quoq' et circumsido fit fm vim p'positionu: vt supra de- cimus est in Salustio. Oppidu circumsedit: id est sed- dit circū oppidum. Sed quia sideo actiuu / sedeo vero neutrum: ideo inter ea que a sideo / et ea que a sedeo co- ponuntur: quis in significatione differant: hoc etiam interest / q' in his que a sideo componunt: si p'positi- onis eorum solutio fiat: omino costructio remanebit actiuus: quia tunc sideo accusatiuum in se inclusum gerit subaudiendu per translationē reciprocam: quod no fit in co'positis a sedeo: etiam si actiuu erant: vt est as- sideo / obsideo: De si p'positione soluamus: Amilium oppidu assideri audiebat: erit sederi iuxta amilij oppi- du. Hinc nullus accusatiuus inclusus subaudiend' exi- gitur: quia sedeo neutru est: et iuxta vim p'positio- nis adiungitur 7 quietat. In assido si soluat p'positi- tio / altus actus expositur: quonia a sideo actiuo com- ponitur: vt hiempsal dextra at herbalē assedit: id est iuxta at herbalē dextra se sessu locauit: vel dextra iux- ta at herbalem se statuit.

Assesitrix se. verbale ab assessor: q iuxta sedet: vt Da mi- bi sediu tuaz assesitrix sapientia. Sunt aut' asseso- res: quo 7 officiu est assidere p'fidi atq' cōsulere: atq' in his fere causis cōstat cognitiōib' / postulatōib' / li- bellis / edictis / decretis / epistolis.

Assiduus: ab assideo / iugis / cōtinuus: q' in ea re quam quis frequenter agit cōdesine videat. Vn assiduitas diligencia / 7 ecōtrario / resides dicunt segnes et oci- osi. Aliq' assidu' dicitur frequēs / et assidue frequēter. Arg. Assidue veniebat. Assidui etia dicebant q' lo- cupletes erant: 7 facile cu id tempus postulabat mu- nera populo prestabant. Et assiduus: qui assiduo: id est sua pecunia 7 sine stipendio militabat. Et tunc ab as- se. i. p're bando deducitur.

Assidele mense: ad q's sedetes flamines sacra faciebāt. Assilio is. pe. core. ex ad et salio: signifi. inuado / aggre- dio. Qui. li. ij. metam. Cū sepe assiluit defenfe men-

Astragalus pe. cor. latine talus ludus: et pedis sine iuguli iunctura: vt est apud Homer lib. i. ody. q. scribit Elpenora lapsu scalaru exanimatu esse: cu fregisset astragalid. i. iuguli coniunctura: in Apollonius in Argonauticis ponit pludo qui vulgariter dicitur ni. in lib. iii. pagina tertia.

Astragalico as. talis ludo: astragalicoes a Dli. dicitur talis ludentes.

Asteria e. et asterie es. nome Latone sororis prium.

Asterion flum? Achaie. Sta. lib. iiii. Tbeb. Cu dixit et equus fluctib? asterio. fuit r. nomen vbis.

Asteriscu: herba q. et siderites dicit: nascens i tegul? parietibusq. folio similis ocyimo.

Asteriscus: signu ad stelle similitudine parue: quo vitur cu aliquid in scribendo omisum est.

Astreus cu diptho. fuit vnus ex titanibus qui ptra deos arma sumpfit. Quid. lib. v. Metam. Occidit in celadus mendesius occidit astreus. Ferunt hunc cu auroa cocubuisse: ac ex ea ventos generasse.

Astrea cum diptho. astrei ex auroa filia: p. m. aliquos Scari: p. m. aliquos Iouis et Thomidis. Et ponitur p. Iusticia. Quid. Aicia cglctu terras astrea reliqt. Quid ideo fictu est: q. illis temporibus Astreus princeps esset: et ppter equitate eius filia iusticia dicta sit: vt scribit Aratus. Nam cu adhuc terras habitaret: Hda velanos rabies nudauerat enes: Nec cofanguineis fuerat discordia nota. Sed postea crescentibus vitis euolauit in celum.

Asthmaticus cu h. anhelus et suspiriosus dicitur a ody. x. anhelus anctas.

Astipulo: pe. cor. vide in dictione Stipulo.

Asto alias asiti astitum et astatu: significat presens aut firmus seu erectus sto. Diuus in Cap. Ego miser vit asto p. formidine. Idem in Cat. Adolescentes asta atq. audid est ita foriter atq. expecta. Et i. Cat. Scutus contrui diem: dum adito aduocatus cui da cognato meo. Interdu significat simpliciter sto. Virgilius. Arrectisq. auribus astant. Interdu sum: cu de rebus loquimur que cadere no possunt: vt cu dicimus terra astare.

Astringo. p. iuxta stringo/ vnio/ coniungo. Col. lib. iiii. Cu omnes surculos quos arbor patet dimiserit: lib. i. bzo vlni vel vimine arboru astringito. Virg. lib. j. Seor. Seu durat magis: r. venas astringit hiantes. Per translatione astringere ponit p. obligare. Et sic gentiu iungit: sicut Bell. notauit Sabinu sepisse. Qui alienu tacos lucri faciedi ca sustulit: furti astringit: siue scit cur? siue no scit. Quandoq. p. pmittere. Quia vincula fidei dicunt. Teren. in Eun. Deam astringo fidem. Hinc astringorius a. um. qd astringit. Dli. folia astringoria vim habent.

Astruo is. iuxta struo/ et edificiu edifico/ iugo/ fortifico. Col. lib. j. Ma cu veteri astruit reces edificiu: q. si surgenti reluctas oneri cedit. Amb. Nec purauit ortus sui fide matris iniuriu astruenda. i. firmada. Hinc p. translatione astruere p. affirmare sumit. Diero. Quis nonnulli astruere velint ea ia resuscitata: et beata cu Chusto immortalitate vestiri.

Astyages: nomen p. regis Assyrioz.

Astyanax: nome filij Hectoris ex andromacha: q. si tuta tor vbis. Asty em vbis: anax tutator: siue rex.

Astypalea: insula in mari ego. Qui. lib. ii. de arte. Cu atq. piscos astypalea vadis.

Astypales. nome est vbis in eade insula.

Astymphonia latine in consonantia. a. s. u. p. p. d. s. d. i. s. i. l. i. e. c. o. r. s. l. a. t. i. o. n. e. a. c. c. e. s. s. i. t. a. d. c. o. m. e. l. l. a. t. i. o. n. e. m.

Asymbolus: qui symbola no dedit: r. sine col. (cons. latione accessit ad comellatione).

Asyndetis siue asynctetis: dicitur p. incoposita: ab a. si. ne. a. s. y. n. c. t. e. t. i. s. c. o. p. o. s. i. t. a. Et est figura: cu aliq. sine co. iunctioibus. pferunt: vt Geni. ydi. vici.

Asyncteta Dly. appellat crystalli: q. pura sut et sine vi. Asytratu: genus quoddam p. big: quod latine insti. (tio. bile vel incostans possumus dicere.

A Ante T

At principiu increpatioi apta. Et hoc cu aut indignatione aut dolorem exprime volumus: vt ire estum: At querelas significatius ostendere valeam. Virg. At tibi p. celere. Teren. At tibi du dignu factis cuti um dyunt. Quandoq. superioz dictoz discretium est: vt apud eundem. At mihi scruplus vnus restat. Quandoq. rez differentia denotat: vt Scipio ebelatoz: at Lato orator. Quandoq. ponitur p. saltem. Quid. Crudeles somni quid me tenuit meret? At semel eterna nocte p. menda fui. Quandoq. copulatiu est: vt in atq. Quandoq. aduerbium. Virg. At regina graui iam dudum saucia cura. Ma du. Eng. as quiesceret/ regina turbabat: quod est corarium. Quandoq. est interiectio timoris. Teren. in Eun. Atat mi homo formidolosus es.

Atat interiectio est paulatin pcepti atq. intellecti mali. Teren. in Eun. Atat dicitur verba mibi sut. Ser. in arte. Atat est aliquid de iprouiso depreder.

At contra significat vicissim: qd vulgo dicitur ecountero.

Atq. coniunctio coniectua est: vt Venus videlatinu. At banisq. patres atq. alta menia Rome. Quid aduerbiu: et p. q. ponit solet: vt Per. Qui tu ipunitio: epis atq. hic. Suet. in Lepa. Velut grauius atq. ipse sen. sisset. Quid p. celeriter et statim. Vir. Atq. illi i. p. ceptis p. no rapit alucus anni. Quid p. felline r. intre. pide. Zenni. vt Atq. ascendit muros troiana iuuen. tus. Quid p. fieri. Plau. in Am. Neq. se lusa mutat quoq. atq. exorta est semel.

Atalus pe. cor. nomen Pergami regis pecunia dicitur mi/ r. splendida abundantiaq. supellectili. A quo omnia magnifica atalica dicta sunt. Pro. Nec sit in atalico mors mea nira thoz. Fuit r. Atbal. nome phi.

Atalanta: nomen mulieris: de qua Diero. contra Iouini. Referunt fabule atalantā calydonia virgine semper in venatibus/ semp in siluis: no tumetes vtero seminaz/ fastidiaq. co. ceptu: sed expedita et casta amasse virtute. Est et atalanta fons in portu cyphantaz di. ctus: q. vbi venatrix femina situ et estu languida cose. derit: et petra venabulo eius percussa laticē p. bue. rit: sicut scribit Pansanias.

Atabulus pe. cor. ventus in Apulia. Dora. Incipit ex illo mores Apulia notos ostentare mibi: quos torret atabulus. Ideo atabulus apulus dicitur/ tanq. peculiaris. Scribit porphyrio atabulu ventu esse i apulia feruentissimu: greca appellatioe dicitur quasi ατο. του ασυβλαλει: hoc est nocentiu pestilentiaq. inferent. Ma atabuli status nimio calore Apulie p. stifer est et grauis. Est em frigidissimus: et si flauerit circa huius: exurit frigore arefaciens: vt nullis post ea possit solibus recreari.

Atamino as. pe. cor. vide in dictione Cotamino.

Atau? pe. cor. dicitur est q. ata sit aut. i. pater: vt pueri dicere solent. Vide etiā in Auus.

Atax: flum? ortu habes ex pyreneo mote: et infundit in mare tyrrhenu: quida tū scribitur atbar p. b.

Atacus penul. corep. genus volucris gradiens sup. q. tuoz: pedes: longioraq. retro crura habes. De quo sumentio apud Luiticu.

Atbanatos penul. cor. latine dicitur immortalis.

Attellane fabule latine sunt: que ab attella d. scoz ciuitate sumpte fuerunt: in quib. ridicule persone inducebant: r. argumentis dicitisq. iocularibus resp. debant saryricis fabulis grecis. Proprie autē attellani cum dicebat exordiu. Lili. lib. vii. Iuuent. hystorionibus fabellaz actu relicto ipsa inter se more antiquo ridi.